

L'AVENCADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3

LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 5 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTOR, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY I

BARCELONA, 3 DE JULIOL DE 1915

NÚM. 18

CONTRA L'ONADA REACCIONARIA

EL PARTIT RADICAL EN PEU

¡Axecat, poble!

Nostre il·lustre quefe que no descansa ni un moment en defensa de la patria i de la llibertat i d'aquest organisme de combat i de govern, com es el partit radical qual direcció li ha estat confiada, ha realitzat durant aquesta setmana una tasca altament prolífica i meritòria.

El senyor Lerroux veu l'enorme perill a que està exposades les democràcies de continuar l'amodorrament a que estan sotmeses, i davant d'ell, ha aixecat la veu, per a lliurar-les del mateix, infundit-los-hi les freturances de treball i lluita que temps enrera posseïen i mercès a la qual, governaren com a mestresses en la vida ciutadana.

An aquest fi el senyor Lerroux ha celebrat diverses reunions i conferències amb les personalitats més autoritzades del partit, totes elles conduents a produir l'estat de guerra necessari dins nostre agrupació política per a realitzar una obra fructífera de combat que'ns dugui a la victòria.

En diversos dies i per separat, el senyor Lerroux ha parlat amb els representants de les Joventuts Republicanes reconegudes per nostre partit, amb els diputats provincials i regidors i amb els diputats a Corts, exdiputats provincials i exregidors, presidint, per fi, una reunió extraordinària que celebrà nostra Junta Municipal.

En totes aquestes reunions nostre quefe exposà als reunits, amb aquella diafanitat que es la característica del seu talent, els perills que atravesava la nació i la causa de la Democràcia, els abims al marge dels quals ens trovem per fets anormals que poden sobrevenir, i'ls que'ns enrotllen, de no tenir seny i prudència, si es que abandonessim les regnes del govern del partit, al presentar-se determinats aconteixements, que en la vida normal de la política ciutadana, deuen, fatalment, presentar-se.

Després de la brillant exposició de antecedents i d'una explicació justa, clara, terminant dels motius que l'han induït a realitzar la campanya en pro dels aliats que tant ha contribuït a desvetllar el sentiment nacional, adormit, i d'una manera especial els punts de apoi del seu recent discurs pronunciat a Tenerife, demanà nostre quefe als que en les diverses reunions l'escoltaren, la seva opinió sobre lo que devia fer-se i requerí a tot-hom per a que posant el cor a l'altura de les circumstan-

cies difícilíssimes que atravessem, ocupés el lloc d'honor, que per humil que sigui el ciutadà, no deix de tenir-lo quan l'hora de la lluita, amb sa cruesa, se presenta.

I succeí lo que tenia de succeir: que les paraules que tan temps restaven sepultades a ran de gola, sobrexiren, entusiasmades, a flor de llavi, i que aquells que semblaven desafectes a la organització del partit, o's quedaven apartats de la actuació del mateix, se posaven novament en línia, disposats a donar, responent a la vida de quefe, tot quant puguin, amb generositat i desinterés, per la causa de la patria i la república.

Sursum corda! Enlaire'ls esperits! Altre cop la nostra gent està en marxa... A son pas veurèrem, com hem vist altres vegades, desaparèixer les hosts reaccionaries, que quan els republicans volen i tenen entusiasme per a realitzar-ho, la ciutat els perteneix tota.

Dormiem i la veu del quefe'ns despertà. Darrera d'ell, adalerada, marxarà altre cop, com en els dies gloriosos, la multitud republicana!

***

El miting de S. Andreu

Les Joventuts radicals per a contestar a les fanfarronades dels requetés organitzaren per al passat diumenge un miting d'afirmació radical en la joventut del partit o San Andreu. L'acte era perfectament legal, ajustata totes les lleis hagudes i per haver, i no obstant el governador el sospengué, amb tot i haver autoritzat el matí del mateix diumenge, un miting carlí, l'objecte del qual era parlar de la reorganització del partit. L'injustícia, l'atropell, no podia, doncs, ésser més manifest. El governador fidel servidor del govern ridículament dictador den Dato, ha sortit un mestre en l'art d'aplicar la llei de l'embut...

Pero, a Barcelona, el governador proposa... i'ls radicals disposen. I aquets disposaren que'l miting de San Andreu, no obstant la prohibició del Ponsi se celebres, i's celebrà, que encara no hem trobat qui, per a oposar-se a nostra voluntat.

Aixis fou que a San Andreu hi acudiren totes les joventuts amb sos banderins i una multitud numerosa de correligionaris. Per la seva part els provocadors del desordre feren tot lo possible per a exhibir-se. A la plaça d'Urquinaona, al Arc de Triomf i pels encontorns del local on devia cele-

brar-se l'acte hi havia tota mena de policies, amb tota mena de gerarquies, quefes i subordinats. Els que no's vegeren per enlloc foren els requetés. Aquets solsament serveixen per a clavar agulles saqueres per l'espatlla, pero quant es hora de donar la cara, s'amaguen darrera de qualsevulga retable. Prou varen demostrar-ho en 1909...

Començà l'acte presidint, le nostre benivolgut correligionari Sr. Santamaria el qual feu notar la disparitat de criteri gubernatiu que de la llei del embut en que s'inspira, 'ns deix lo ample pels carlins i lo estret pels republicans. Afirmà, aixismateix que'ls radicals no consentirem que'ls requetés imperin en el carrer per lo qual anirem allí on sigui necessari. Les paraules del president sigueren acullides amb forts aplaudiments i amb visques a Lerroux i el partit radical.

Parlà a continuació el també benivolgut correligionari Sr. Guerra del Rio, pero quan havia pronunciat tan solament dugues paraules, passà lo inexplicable. Un escamot de policies, a les ordres del inspector Sr. Coll, i amb els revolvers i'ls sabres enlaire feu sa irrupció en el local, produint-se naturalment l'alarma que es de suposar, molt mes si's te en compte que en la sala del acte i en les contigues hi havien moltes senyores i nois.

Els radicals no's dexaren pas acobardir, sino que pel contrari, plantaren cara, com era degut, als qui d'una manera tan brutal assaltaven sa propia casa. Sigueren aquells, moments difícils, que no's convertiren en tràgics, ja sigui per serenitat de tots, ja sigui per pura casualitat: si un nerviós o un descuidat dispara son revolver, aquella tarde a San Andreu hi ha una hecatombe. I tot mercès a la imprudència i al parcialisme del governador i'es seus agents.

La policia desallotjà'l local de la manera que acostuma a fer-ho, sense respecte a res ni a ningú. L'atropell sigué inexplicable. Quan nostre bon amic Sr. Emilià Iglesias arribà al lloc del acte per a pendre-hi part, la policia li impedí entrar en el Centre. No cal pas dir de la manera com en el carrer obraren els policies. S'atropellà sense respecte sense miraments.

Acabat com el parenostre de la droga el miting tot-just començat. la policia detingué a nostres correligionaris Guerra del Rio, Ulled (R.), Sirvent (president de la Joventut de S. A.), Esteban Guinart i Asin Marinón conduïts al Palau de Justicia els tres primers foren llibertats a la nit i ls altres dos passaren a la Model, de la qual sortiren al cap de tres dies.

Aquesta sigué la gesta del governador, que 's veu que 'ls nirvis se li crispen cada vegada pue se li allunva la cart ra somniada.

A l'acte que devia celebrar-se i que sols se pogué començar foren molts els companys de «L' AVENCADA» que hi assistiren. Recordem a en Saborit, als germans Viladoms, a en Sisquella a en Pujades, a en Reig, a en Garcia...